

PAPA FRANJO

Crkva je majka

Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 3. rujna 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U prethodnim smo katehezama imali priliku više puta istaknuti kako se ne postaje kršćaninom sam od sebe, to jest vlastitim snagama, samostalno, niti se postaje kršćaninom u laboratoriju, već se pojedinac rađa i raste u vjeri unutar onog velikog tijela koje je Crkva. U tome smislu Crkva je doista majka, naša majka Crkva – lijep je to izraz: naša majka Crkva – majka koja nam daje život u Kristu i koja nam daje živjeti sa svom ostalom braćom u zajedništvu Duha Svetoga.

1. U tom svom majčinstvu Crkva ima za uzor Djevicu Mariju, najljepši i najveći uzor koji može postojati. To su već prve kršćanske zajednice isticale, a Drugi vatikanski koncil na divan način izrazio (usp. konst. *Lumen gentium*, 63-64). Marijino je majčinstvo zacijelo jedincato, jedinstveno, i ostvarilo se u punini vremenâ, kada je Djevica rodila Božjeg Sina, začeta po Duhu Svetom. Ipak, majčinstvo Crkve je u kontinuitetu s Marijinim, kao njegovo produljenje u povijesti. Crkva, u plodnosti Duha Svetoga, nastavlja rađati novu djecu u Kristu, uvijek u oslušivanju Božje riječi i u poučljivosti njegovu naumu ljubavi. Crkva je majka. Isusovo rođenje u krilu Marijinu je uvod u rađanje svakog kršćanina u krilu Crkve, jer je Krist prvorođenac među mnoštvom braće (usp. Rim 8, 29) i naš prvi brat Isus je rođen od Marije, on je uzor, a svi smo mi rođeni u Crkvi. Razumijemo, stoga, kako je odnos koji povezuje Mariju i Crkvu veoma dubok: gledajući Mariju, otkrivamo najljepše i najnježnije lice

Crkve; a gledajući Crkvu, raspoznavamo Marijine uzvišene osobine. Mi kršćani nismo siročad, imamo mamu, imamo majku, a to je veliko! Nismo siročad! Crkva je majka, Marija je majka.

2. Crkva je naša majka jer nas je rodila u krštenju. Svaki put kada krstimo neko dijete, ono postaje dijete Crkve, ulazi u Crkvu. I od toga dana, poput brižne mame, pomaže nam rasti u vjeri i pokazuje nam, snagom Božje riječi, put spasenja, braneći nas od zla.

Crkva je primila od Isusa dragocjeno blago evanđelja ne zato da ga zadrži za sebe, već da ga velikodušno daje drugima, kao što čini jedna mama. U toj službi evangelizacije na poseban način izlazi na vidjelo majčinstvo Crkve, koja je, poput majke, predana tome da svojoj djeci pruži duhovnu hranu koja hrani kršćanski život i čini ga plodonosnim. Svi smo, zato, pozvani prihvaćati umom i srcem Božju riječ koju Crkva svakodnevno dijeli, jer ta Riječ ima sposobnost promijeniti nas iznutra. Samo Božja riječ ima tu sposobnost da nas promijeni iznutra, iz naših najdubljih korijena. Božja riječ ima tu moć. A tko nam daje Božju riječ? Majka Crkva. Ona nas od malih nogu hrani tom riječju, čitav nas život hrani tom riječju, i to je veliko! Upravo nas majka Crkva Božjom riječju mijenja iznutra. Božja riječ koju nam daje majka Crkva preobražava nas, ona čini da živimo ne po tijelu, već po Duhu.

U svojoj majčinskoj brižnosti Crkva se trudi pokazati vjernicima put kojim im valja ići da bi živjeli životom plodnim radošću i mirom. Prosvijetljeni svjetlom evanđelja i potpomognuti milošću sakramenata, napose euharistije, možemo stremiti i opredjeljivati se za dobro te hrabro i s nadom prolaziti trenutke tame i najtrnovitije putove. Put spasenja, kojim nas Crkva vodi i prati snagom evanđelja i uz pomoć sakramenata, daje nam sposobnost da se obranimo od zla. Crkva ima hrabrost majke koja zna da mora braniti svoju djecu od opasnosti koje dolaze od prisutnosti Sotone u svijetu, da bi ih dovela do susreta s Isusom. Majka uvijek brani djecu. Ta se obrana sastoji također u poticanju na budnost: bdjeti protiv prevare i zavođenja zloga. Jer iako je Bog pobijedio Sotonu, ovaj se uvijek vraća sa svojim napastima; to nam je poznato, svi smo napastovani, svi smo bili i jesmo napastovani. Sotona dolazi "kao ričući lav" (1Pt 5, 8), kaže apostol Petar, i na nama je biti ne naivni, već bdjeti i odupirati se stameni u vjeri. Opirati se s pomoću savjetâ majke Crkve, opirati se uz pomoć majke Crkve, koja kao dobra mama uvijek prati svoju djecu u teškim trenucima.

3. Dragi prijatelji, to je Crkva, to je Crkva koju svi volimo, to je Crkva koju ja volim: majka koja ima na srcu dobro svoje djece i koja je kadra dati život za njih. Ne smijemo međutim zaboraviti da Crkva nisu samo svećenici, ili mi biskupi, ne, to smo svi mi! Crkva smo svi mi! Slažete li se? I mi smo djeca, ali i majke drugih kršćana. Svi mi

krštenici, muškarci i žene, zajedno smo Crkva. Koliko puta u našem životu ne dajemo svjedočanstvo toga majčinstva Crkve, te majčinske hrabrosti Crkve! Koliko smo puta strašljivi kršćani! Povjerimo se stoga Mariji, da nas ona poput majke našeg brata prvorođenca, Isusa, uči imati isti njezin majčinski duh prema našoj braći, sa iskrenom sposobnošću prihvatanja, opraštanja i ulijevanja povjerenja i nade. A to je ono što čini jedna mama.